

IHMISEN KEHITYSKEHTO

Kirj. John P. Suomela

IHMISEN kehityksen kehdosta, eli siitä osasta maamme palloa, missä esi-isämme kehittyivät — missä olivat heidän ensimmäiset kotitänhuansa, on tieteellisissä piireissä viime aikoina ollut paljon mietintöjä. Se että ihminen on kehittynyt määrätyn apinalajin heimosta (lajista) aikojen kuluessa tämänpäivän ihmisen tasalle, on epäamättömästi tosiasia. Mutta siitä onnellisesta maamme osasta, mikä tarjosi hänelle tyydyttävän oloilman tuon pitkäaikaisen kehitysprosessin aikana, ei olla vielä varmoja. Yleisenä käsitteenä, varsinkin ihmisen kehityshistorian tutkijoiden kesken, on ollut ja vieläkin on se, että ihminen kehittyi Aasian tasangoilla, maapalloomme tertsiaarisen (kolmannen) ajanjakson ensimmäisellä osalla. Tämän yleisen käsitteen vaikuttimena on ollut suuresti tuo Aasian salaperäisyys, eli mystillisuus, mikä psykologillisesti siirtää ihmisen ihmeellisen kehitysprosessin tuohon mystilliseen maamme osaan. Tämän, kuten monia toisiakin mystillisiä käsitteitä, tiede on havainnut harhaan johtavaksi.

Kuuluu amerikalainen, maatuneiden eläinten ja kasvien tutkija, professori Faidfield Osborn, osoittaa Aasian lakeuden tarjonnan ihmisen kehitykselle suotuisan ympäristösuhteen, mahdollisuuden kehittää voimakkaat raajat, hengityselimet ja tarkan näön. Myöskin samalla eläinten metsästyksen ravinnon hankkimiseksi synnytti kiviasien kysynnän. Näiden tilanteiden oloilla auttoi ihmisen kehitysprosessia.

Mutta sitä, josko ihminen kehittyi Aasian lakeuksilla eli ei, ei vielä voida varmuudella sanoa, vaikkakin prof. Osborn ja monet toiset kuuluisat tiedemiehet niin otaksuivat, sillä heillä ei ole siihen todisteita, mutta vaan otaksunia.

Ainoa ratkaisia tälle kysymykselle on löytää tuon alkuihmisen luiden ja kivityöaseiden jätteitä noilta Aasian lakeuksilta. Kivityöaseiden alkuasteisuus, kuin myöskin geologillinen tilanne, ovat vain varmoja todisteita. Mutta tähänpäivään saakka Aasian lakeuksilta löydetty alkuasteisimmat jätteet kuuluvat mausterion keskialajalle, vanhaan kivikauteen, mikä oli paljon sen jälkeen, kuin esi-isämme jo käyttivät kiviaseita. Mutta voi olla mahdollista, että tutkijat löytävät varhai-

sempia jätteitä ja siten pelastavat kunnian Aasialle — todistaen sen ihmisen kehityksen kehdoiksi.

Kuuluu muinaistutkija, Sir Arthur Keith, sanoo, että "se osa maapalloa (Aasian lakeus) on meille melkein tuntematon ja siksi se voi olla kykenevä tarjoamaan mitä hyvänsä."

Mutta, jättäen Aasian, tuon arveluiden maan, ja siirtyen länsi-Eurooppaan, mikä on jo tarjonnut suuremmitse tietovarastot käytettäväksemme muinaistietojen vainoilta, siirrymme arveluista tosiasioihin. Ja niin alkuasteisimpien jätteiden löydöt osoittavat ihmisen kehityskehdon sijaitsevan Ranskan, Belkian ja Englannin saariston alueilla.

Belkiasta on tri. A. Rutot kerännyt huomattavan kokoelman alkuasteisimpia jäännöksiä, samalla kertaa kuin Ranskasta, Puy Courny Cantal'ista, on löydetty suurempi määrä yksinkertaisimpia kivityöaseita, haudattuna laavakerrostuman alle ennen tersiaarisen aikakauden viimeistä jaksoa. Löytöjen jonkossa on myöskin ollut tuon kaukaisen ajan eriskummallisten eläinten luita ja hampaita. Sitäkin täydellisempiä, varhaisempien esi-isiemme käyttämien työaseiden löytöjä on tehty Suffokin ja Norfolkkin piireissä, Englannissa.

Vanhimmat tersiaarisen ajan jätteet ovat löydetty itä-Engliasta, Englannissa. Nämä kaukana menneisyydessä käytetyt työaseet ovat säilyneet sanaan ja saveen kätettyinä ja kertovat melle sen ajan ihmisen elämän taistelulista.

Tersiaarisen ajan toisen ja kolmannen osan jaksoina (tersiaarinen aika jakautuu neljään osaan) vallitsi suuremmitse geologilliset mullistukset melkein kaikkialla maapalloomme, paitsi itä-Engliasta, mikä pysyi yläpuolella merenpintaa, joten se oli epäamättömästi ollut jo kauvan vakintunut eli tasaistunut osa palloamme. Tällä maanosalla lähempänä kolmatta osaa tersiaarisesta ajasta asui jo korkeasti kehittynyt, työaselta valmistava ihmisheimo. Nämä heidän alkuasteiset, särmistetyt, kivityöaseet tunnetaan eolilik nimellä.

Kivityöaseita, joiden valmistajien lasketaan eläneen noin 2,000,000 vuotta sitten, on löydetty Kent'in ylätasangolta ja itä-Engliasta, ja ovat ne yksinkertaisimpia eli alkuasteisimpia mitä tiede

Nykyinen Maanpinta	Nykyäika	
Suo ja Joki Mutaa	Kivikauden Päättymä	Lämmin Ilmasto
Santa, Kivi ja Savi Kerrostuma	Hyvin Val- mistettuja Työaseita	
Jääkauden Jäävuorien Kuljettama Sora Kerrostuma	Maan Jääkuoren Peittämä	Ilmasto Jäätävän Kylmää
Santa, Kivi ja Savi Kerrostuma	Hyvin Valmistet- tujen Käs- kirveitä	Lämmin Ilmasto
Jääkauden Kuljettama Sora Kerros	Maan Jääkuoren Peittämä	Ilmasto Jäätävän Kylmää
Jättiläis Kasvisto Kerrostuma	Ensimmäiset Jäsi- kirveet	Lämmin Ilmasto
Meren Jätteitä (Red Crag)	Maan Meren Peittämä	Ilmasto Kylmää
Santa, Kivi ja Savi Kerrostuma	Cragin Edellisiä Jätteitä Ensimmäiset Työaseet Politiikki	Tropiil- inen eli kuuman Vyöhyk- keen ilmasto

Tämä piirustus näyttää kehittyvän ihmisen kivi-työaseitten löytöpaikan, red cragista, itä-Englannissa. Se myös näyttää ne monet geologilliset muutokset näiden aseiden valmistuksen ja käytön jälkeen.

Tuntee. Sen yksinkertaisempia työaseita ei voi kuvitella alkuihmisen tarvinneen käyttä.

Itä-Englanti tuona kaukaisena aikana omasi lämpöisen ilmaston, tasaiset lakeudet ja lukuisasti jokia, tarjoten siten esi-isillemme runsaasti metsä- ja kalastusriistaa ravintonsa hankkimiseksi.

Muöhemmällä ajalla, mahdollisesti tersiaarisen ajan neljännen osan loppupuolella, toinen ja korkeammin kehittynyt ihmisheimo asui Suffolkissa ja Norfolkissa. Heidän kiviaseensa ovat olleet suuresti kehittyneemmät alkueoliittikkisista työ-

aseista, mutta ovat selvästi kehittyneet edellisistä.

Tersiaarisen ajan viimeisen osan päättyessä, noin 500,000 vuotta sitten, geologilliset mullistukset kohtasivat itä-Englantia ja maankamara, missä näitä ihmisten luiden ja työaseiden kuin myöskin kaikenlaisten eläinten jätteitä on löydetty, alkoi hiljalleen vajota meren kylmään syliin. Tämän prosessin toimitessa silloisen maan asujamisto ja heidän työaseensa joutuivat tuhon omaksi. Veden kuljettama muta, savi ja santa hautasi ne niihin tiloihin, mistä olemme ne nyt löytäneet.

Nämä santakerrostumat tunnetaan "red crag" nimellä, sisältäen ne sangen suuressa määrin kuoriniiväisten jätteitä, mitkä asustivat itä-Englannin meressä, neljännen geologillisen ajan aikana.

Tuon red crag kerrostuman alapuolella, missä nykyisiä entisajan tieteellisiä tutkintoja on toimitettu, löytyy kivikerrostuma ja sen alaosalta on löydetty Suffolkin ihmisten luita, työaseita, kuin myöskin sen ajan jättiläiseläinten luita ja hampaita, niiden joukossa ollen kolmivarpaisen hevosen ja monien toisten sukupuuttoon kuolleitten eläinten jätteitä. Tämä edustaa sitä maankamaraa, mikä, sen painuessa merenpinnan alapuolelle, joutui veden huuhtottavaksi, ja hautaantui veden kuljettaman muta- ja savikerrostuman alle.

Tämä "red crag" kerrostuma on ollut haudattuna neljän jääkauden ajan, mitkä ovat tulleet ja menneet. Täten ovat nuo eri kerrostumat syntyneet — jääkausien aikana, jäävuorien eli jäiden kuljettaman sannaan ja soran synnyttäen jääkausi-kerrostumat ja jääkausien välisien aikojen — lämpöisen ilmaston vallitessa. Kasvillisuuden rehoittaessa, eläinkunnan (ihminen siihen luettuna) vallitessa, syntyivät nuo jääkausien väliset kerrostumat. Ja siten nämä eri jääkausien väliset kerrostumat, niitä tutkiessamme, kertovat meille itsekunkin ajan kasvikkunnan kuin eläinkunnankin olemassaolosta ja olomuodoista.

Täten on länsi-Europasta, varsinkin Englannista, löydetty todisteita esi-isiemme kotitanhuista, sillä heidän työaseitaan on sieltä löydetty, alkua-astelsimmista nykyajan työvälineisiin saakka.

Näiden todisteiden merkitys tieteellisesti on suuremmoinen, sillä ne suosivat länsi-Europaa ihmisen kehityksen kehdoiksi.